

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14C/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314201478
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4314201478.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, pred sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v spore žalobkyne: M. F., A.. XX. XX. XXXX, W. P., F. X, zast. JUDr. Patríciovou Tóthovou, advokátkou, so sídlom Bratislava, Röntgenova 26, IČO: 42 259 720, proti žalovanej: P. P., A.. XX. XX. XXXX, W. A. T., S. A. Q. XX, zast. JUDr. Milenou Štaudnerovou, advokátkou, so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, o zaplatenie sumy 300 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaná má nárok na plnú náhradu trov konania.

Súd **z a m i e t a** návrh na prerušenie konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenu súdu dňa 30. 01. 2014, vedenou pod sp. zn. 14C/38/2014, sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala zaplatenia sumy 100 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 11. 10. 2010 uzavrel G.. U.A. N. so žalovanou písomnú Zmluvu o pôžičke peňazí vo výške 11.600 eur na dobu 40 mesiacov. Žalovaná sa zaviazala splácať túto pôžičku pôvodnému veriteľovi v pravidelne sa opakujúcich 40 splátkach vo výške 290 eur mesačne, vždy najneskôr posledný deň kalendárneho mesiaca, úhradou na osobný účet pôvodného veriteľa. Žalovaná pôvodnému veriteľovi neuhradila žiadnu splátku pôžičky, na výzvu pôvodného veriteľa nereagovala a sama neprejavila žiadnu vôľu dlžnú sumu pôvodnému veriteľovi vrátiť. Dňa 23. 10. 2012 uzavrel pôvodný veriteľ so žalobkyňou Zmluvu o postúpení pohľadávky vo výške 11.600 eur a dňa 24. 10. 2012 oznámil postupca žalovanej postúpenie pohľadávky vo výške 11.600 eur s príslušenstvom na žalobkyňu s tým, že žalobkyňa sa stala novým veriteľom žalovanej, ktorej je povinná ďalej túto pohľadávku plniť. Keďže splátku vo výške 290 eur za mesiac september 2011 mala žalovaná uhradiť najneskôr do 30. 09. 2011, nedodržaním tohto termínu splatnosti vznikla dňa 01. 10. 2011 žalovanej povinnosť na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 100 eur a tiež odo dňa 02. 10. 2011 úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 100 eur a tiež náhrada trov konania. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 30. 05. 2014 č.k. 14C/38/2014-11, voči ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odôvodnený odpor a namietala, že si sumu 11.600 eur a ani žiadnu inú sumu od G.. N. nikdy nepožičala a nikdy ani neprevzala zmluvu o pôžičke peňazí, a teda ani ju neuzatvorila. Túto zmluvu považovala za falzifikát, a teda žalobkyňi z takejto zmluvy nikdy nemohla vzniknúť pohľadávka. Mala za to, že sa jedná o podvod, a preto sa dňa 04. 12. 2012 dostavila na Okresné riaditeľstvo PZ, odbor kriminálnej polície, oddelenie ekonomickej kriminality v Leviciach, kde podala trestné oznámenie o skutočnostiach, ktoré nasvedčujú tomu, že bol voči jej osobe spáchaný trestný čin podvodu. Okrem toho žalovaná podala žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov, žiadosť o spojenie vecí a tiež návrh na prerušenie konania, ako aj namietala uplatnenie nároku v samostatných

rozdrobených konaniach zo špekulatívnych dôvodov s úmyslom ďalšieho poškodzovania žalovanej a zvyšovania trov konania.

2. Žalobou, doručenou súdu dňa 27. 01. 2014, vedenou pod sp. zn. 14C/66/2014, sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala zaplatenia sumy 100 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 11. 10. 2010 uzavrel G.. U. N. so žalovanou písomnú Zmluvu o pôžičke peňazí vo výške 11.600 eur na dobu 40 mesiacov. Žalovaná sa zaviazala splácať túto pôžičku pôvodnému veriteľovi v pravidelne sa opakujúcich 40 splátkach vo výške 290 eur mesačne, vždy najneskôr posledný deň kalendárneho mesiaca, úhradou na osobný účet pôvodného veriteľa. Žalovaná pôvodnému veriteľovi neuhradila žiadnu splátku pôžičky, na výzvu pôvodného veriteľa nereagovala a sama neprejavila žiadnu vôľu dlžnú sumu pôvodnému veriteľovi vrátiť. Dňa 23. 10. 2012 uzavrel pôvodný veriteľ so žalobkyňou Zmluvu o postúpení pohľadávky vo výške 11.600 eur a dňa 24. 10. 2012 oznámil postupca žalovanej postúpenie pohľadávky vo výške 11.600 eur s príslušenstvom na žalobkyňu s tým, že žalobkyňa sa stala novým veriteľom žalovanej, ktorej je povinná ďalej túto pohľadávku plniť. Keďže splátku vo výške 290 eur za mesiac február 2011 mala žalovaná uhradiť najneskôr do 28. 02. 2011, nedodržaním tohto termínu splatnosti vznikla dňa 01. 03. 2011 žalovanej povinnosť na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 100 eur a tiež odo dňa 02. 03. 2011 úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 100 eur a tiež náhrada trov konania. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 15. 06. 2015 č.k. 14C/66/2014-15, voči ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odôvodnený odpor a namietala, že si sumu 11.600 eur a ani žiadnu inú sumu od G.. N. nikdy nepožičala a nikdy ani neprevzala zmluvu o pôžičke peňazí, a teda ani ju neuzatvorila. Túto zmluvu považovala za falzifikát, a teda žalobkyňi z takejto zmluvy nikdy nemohla vzniknúť pohľadávka. Mala za to, že sa jedná o podvod, a preto sa dňa 04. 12. 2012 dostavila na Okresné riaditeľstvo PZ, odbor kriminálnej polície, oddelenie ekonomickej kriminality v Leviciach, kde podala trestné oznámenie o skutočnostiach, ktoré nasvedčujú tomu, že bol voči jej osobe spáchaný trestný čin podvodu.

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odporu uviedla, že tvrdenia žalovanej sú nepravdivé a účelové, nakoľko žalovaná s postupcom aj v minulosti písomne uzavrel zmluvu o pôžičke peňazí vo výške 150.000,- Sk zo dňa 15. 11. 2004. Na oboch zmluvách bol notársky overený vlastnoručný podpis žalovanej, ktorým žalovaná plne vyjadrila súhlas so všetkými zmluvnými ustanoveniami a potvrdila prevzatie zapožičaných finančných prostriedkov. Pokiaľ išlo o tvrdenie, že zmluva je falzifikát, toto tvrdenie bolo vyvrátené znaleckým dokazovaním zmluvy. Následne sa vyjadrila aj k trestnému oznámeniu a uviedla, že postupca uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke peňazí až v roku 2010, teda žiadala, aby súd odpor ako neodôvodnený podaný neoprávnenou osobou odmietol.

4. Žalobou, doručenou súdu dňa 23. 01. 2014, vedenou pod sp. zn. 14C/117/2014, sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala zaplatenia sumy 100 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 11. 10. 2010 uzavrel G.. U. N. so žalovanou písomnú Zmluvu o pôžičke peňazí vo výške 11.600 eur na dobu 40 mesiacov. Žalovaná sa zaviazala splácať túto pôžičku pôvodnému veriteľovi v pravidelne sa opakujúcich 40 splátkach vo výške 290 eur mesačne, vždy najneskôr posledný deň kalendárneho mesiaca, úhradou na osobný účet pôvodného veriteľa. Žalovaná pôvodnému veriteľovi neuhradila žiadnu splátku pôžičky, na výzvu pôvodného veriteľa nereagovala a sama neprejavila žiadnu vôľu dlžnú sumu pôvodnému veriteľovi vrátiť. Dňa 23. 10. 2012 uzavrel pôvodný veriteľ so žalobkyňou Zmluvu o postúpení pohľadávky vo výške 11.600 eur a dňa 24. 10. 2012 oznámil postupca žalovanej postúpenie pohľadávky vo výške 11.600 eur s príslušenstvom na žalobkyňu s tým, že žalobkyňa sa stala novým veriteľom žalovanej, ktorej je povinná ďalej túto pohľadávku plniť. Keďže splátku vo výške 290 eur za mesiac január 2011 mala žalovaná uhradiť najneskôr do 31. 01. 2011, nedodržaním tohto termínu splatnosti vznikla dňa 01. 02. 2011 žalovanej povinnosť na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 100 eur a tiež odo dňa 02. 02. 2011 úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 100 eur a tiež náhrada trov konania. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 24. 03. 2014 č.k. 10RO/19/2014-10, voči ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odôvodnený odpor a namietala, že si sumu 11.600 eur a ani žiadnu inú sumu od G.. N. nikdy nepožičala a nikdy ani neprevzala zmluvu o pôžičke peňazí, a teda ani ju neuzatvorila. Túto zmluvu považovala za falzifikát, a teda žalobkyňi z takejto zmluvy nikdy nemohla vzniknúť pohľadávka. Mala za to, že sa jedná o podvod, a preto sa dňa 04. 12. 2012 dostavila na Okresné riaditeľstvo PZ, odbor kriminálnej polície, oddelenie ekonomickej kriminality v Leviciach, kde podala trestné oznámenie o skutočnostiach, ktoré nasvedčujú tomu, že bol voči jej osobe spáchaný trestný čin podvodu. Okrem toho žalovaná podala žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov a žiadosť o spojenie vecí.

5. O žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov súd, obsadený vyšším súdnym úradníkom, najskôr rozhodol uznesením zo dňa 22. 01. 2015 č.k. 14C/117/2014-30 tak, že nepriznal žalovanej oslobodenie od súdnych poplatkov v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod spisovou značkou 14C/117/2014. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ako aj následne podala návrh na prerušenie konania.

6. Uznesením zo dňa 18. 04. 2016 č.k. 14C/38/2014-25 súd spojil na spoločné konanie veci vedené pod spisovými značkami 14C/38/2014, 14C/66/2014, 14C/117/2014 a uviedol, že ďalej budú pojednávané pod sp. zn. 14C/38/2014. Okrem toho priznal žalovanej oslobodenie od súdnych poplatkov a zrušil uznesenie zo dňa 22. 01. 2015 č.k. 14C/117/2014-30.

7. Podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

8. Podľa § 162 ods. 3 CSP o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

9. Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

10. Zaoberajúc sa návrhom na prerušenie konania, súd dospel k záveru, že návrhy na prerušenie konania zamietla, a preto o nich rozhodol spolu s rozhodnutím vo veci samej. Mal za to, že predmetom sporu pod sp. zn. 13C/258/2012 je zaplatenie sumy 15.000 eur, pričom veriteľom v zmluve o pôžičke bola iná žalobkyňa, a preto nevzhliadol potrebu vyčakať do skončenia predmetného konania. Rovnako tak mal za to, že predmetom tohto konania sú tri zmluvné pokuty a prihliadnuc na skutočnosť, že žalobkyňa vedie takýchto konaní niekoľko, pričom samostatne uplatňuje nielen zmluvné pokuty, ale aj splátky a úroky z omeškania, súd považoval za potrebné sa v prvom rade vysporiadať s oprávnenou takejto žaloby a až následne by zvážil možnosť prerušenia konania, ktorú v tomto štádiu konania nevzhliadol ani podľa jedného z navrhovaných návrhov na prerušenie konania.

11. Súd vec prejednal na nariadenom pojednávaní, ktorého sa však nezúčastnila žalobkyňa, právna zástupkyňa žalobkyne, ako ani žalovaná, preto súd vec prejednal v ich neprítomnosti podľa § 180 CSP.

12. Právna zástupkyňa žalobkyne v deň konania pojednávania, v doobedňajších hodinách, odoslala súdu elektronické podanie, prílohou ktorého bolo ospravedlnenie neúčasti na nariadenom pojednávaní, žiadosť o jeho odročenie a návrh. Dôvodila tým, že sa nariadeného pojednávania nemôže zúčastniť z dôvodu aktuálnej zdravotnej situácie bezprostredne súvisiacej s jej graviditou, avšak uvedenú skutočnosť nepodložila žiadnym lekárskeym potvrdením. Okrem toho uviedla, že procesný substitút vopred dohodnutý na pojednávanie sa v deň pojednávania ospravedlnil, pričom pre krátkosť času, ako i konanie pojednávania mimo miesta výkonu jej práce, sa jej pri maximálnom možnom úsilí nepodarilo zabezpečiť inú vhodnú procesnú substitúciu, avšak ani uvedené žiadnym spôsobom neprekázala. Navyiac, žiadnym spôsobom neospravedlnila neprítomnosť žalobkyne.

13. Dôležitosť dôvodov, ktorými účastník odôvodňuje žiadosť o odročenie pojednávania, ako aj včasnosť ich uplatnenia (§ 101 ods. 2, § 119 ods. 1, 2 O. s. p.) posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu, a môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie pojednávania. Aj keď účastník konania vo svojej žiadosti uvedie dôvod, inak spôsobilý viesť k záveru o odročení pojednávania, nie je súd vždy povinný takýto dôvod akceptovať, a to najmä vtedy, ak je účastníkom konania uplatnený k procesnej obštrukcii s cieľom bezdôvodného predlžovania občianskeho súdneho konania (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obdo 19/2014 z 29. júla 2015).

14. Súd obratom po vyhodnotení dôvodov zaslal právnej zástupkyňi žalobkyne upovedomenie, že dôvod, ktorý uviedla na odročenie pojednávania nepovažuje za dôležitý a je povinná dostaviť sa na pojednávanie. Napriek uvedenému sa právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávanie nedostavila, ako ani súdu neozrejmla skutočnosť, týkajúce sa žiadosti o odročenie pojednávania. Súd jej pritom už v upovedomení oznámil, že napriek tomu, že už v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/163/2015 bola

upovedomená, že je potrebné nielen tvrdiť dôvody pre odročenie pojednávania, ale aj ich preukázať, uvedené nesplnila opätovne. Samotná gravidita nie je pritom dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, rovnako tak vzdialenosť sídla súdu od sídla advokátskej kancelárie, nakoľko o tejto skutočnosti právna zástupkyňa žalobkyne vedela už pri podávaní žalobných návrhov, a teda bola si vedomá toho, že súd bude nariadovať pojednávania, ak žalovaná podá odpor proti platobnému rozkazu. Rovnako tak právna zástupkyňa žalobkyne žiadnym spôsobom nepreukázala, že v deň pojednávania sa ospravedlnil substitút, ako ani nepreukázala skutočnosť, že nejakého substitúta na predmetné pojednávania zabezpečila a tiež dôvod ospravedlnenia substitúta. Navyše, právna zástupkyňa nepriamo súhlasila s prejednaním veci v jej neprítomnosti a to tým, že požiadala o zrušenie pojednávania a rozhodnutie vo veci samej bez nariadenia pojednávania a poukazovala na možnosť súdu, čo v danom prípade nebolo možné, nakoľko vo veci bol podaný odpor a zákon stanovoval povinnosť nariadiť pojednávania na prejednanie veci. Čo sa týkalo identických návrhov, tak uvedený stav spôsobila žalobkyňa a odôvodňovala ho jej právom, a preto musela aj prijať tú skutočnosť, že súd nevyužil možnosť spájať samostatné veci na spoločné konania, ale v každej veci nariadil pojednávania, čo však nebol daný prípad, nakoľko súd spojil tri zmluvné pokuty na spoločné konanie.

15. Keďže Civilný sporový poriadok pripúšťa možnosť odročenia pojednávania len z dôležitých dôvodov a uvádza, že od advokáta možno okrem vymedzených dôvodov vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom, súd nevzhladol dôvod na odročenie pojednávania a vec prejednal v neprítomnosti právnej zástupkyne žalobkyne, ako aj žalobkyne.

16. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že pohľadávku žalobkyne považuje v celom rozsahu za neopodstatnenú a to z toho dôvodu, že žalobkyňa aj v ďalších veciach uplatňuje príslušenstvo osobitne, a nie s istinou, teda podania sú špekulatívne, zamerané len na ekonomický efekt, čím zároveň vyvoláva tlak na poškodených a zámerne spôsobuje neprehľadnosť konaní. Žalobkyňa uplatňuje pohľadávku v rozdrobených konaniach, čím sleduje poškodenie žalovanej, nakoľko koná v rozpore s dobrými mravmi. Takto uplatňované trovy konania sú mnohonásobne vyššie. Účelové vyvolávanie sporov je podľa CSP považované za šikanóznny výkon práva, ktorý nepožíva právnu ochranu. Tieto fiktívne pohľadávky si vlastne uplatňuje Q. L. prostredníctvom svojich príbuzných a priateľky M. F.. Na Okresnom súde Levice podal Q. L. proti P. P. 150 podaní. Zmluvou o pôžičke aj podpisu na nej zabezpečoval Q. L., ktorý žalovanú zmanipuloval, ako aj ďalších poškodených, o čom sú vedené súdne a trestné konania. Na týchto konaniach príbuzní Q. L. vystupujú buď ako strany, alebo ako svedkovia a navzájom si svedčia účelovo vykonštruované tvrdenia. Žiadala, aby výpovede rodinných príslušníkov a priateľky neboli považované za dôveryhodné. Žalovaná podpisovala najskôr s dôverou, neskôr zo strachu čisté papiere bez textu a listiny, ktoré jej predložil Q. L., ktorý predložil na podpis čisté papiere a tiež listiny aj ďalším poškodeným a využil taký moment, že títo poškodení listiny nečítali. Napriek tomu, že existujú listiny, na ktorých je podpis žalovanej, táto s istotou vie potvrdiť, že nikdy si žiadne peniaze od Q. L., ani od jeho príbuzných nepožičala a neprevzala. Q. L. na svoju premyslenú sofistickovanú podvodnú činnosť zámerne použil jednoduchých dôverčivých ľudí, ktorým ponúkal najmä „právne“ služby, tiež sprostredkovanie práce v zahraničí. Poškodení s dôverou využili tieto právne služby a nemohli predvídať, že osoba s právnickým vzdelaním im nebude pomáhať, ale škodiť a teda len ťažko mohli svojmu omylu zabrániť. Q. L. formuluje a píše všetky podania na súdy a na orgány činné v trestnom konaní za príbuzných a žalobkyňu. Je nevyhnutné prihliadať na všetky skutky uvedené v spoločnom trestnom konaní. Všetky tieto spáchané skutky vykazujú známky protiprávneho konania. Tiež je nevyhnutné prihliadať na preukázané skutočnosti, ktoré zistil Okresný súd Čadca a to v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/4/2011.

17. Na základe vykonaného dokazovania, vykonaného prečítaním podstatného obsahu listinných dôkazov, založených v spise, ako aj prihliadnutím na skutočnosti, ktoré sú súdu známe z jeho úradnej činnosti a ktoré sa nedokazujú, súd zistil tento skutkový a právny stav:

18. Dňa 11. 10. 2010 v Bratislave uzatvoril veriteľ - G.. U. N. so žalovanou Zmluvu o pôžičke peňazí a dohodli sa, že veriteľ dňom podpísania zmluvy požičal dlžníčke finančnú sumu 11.600 eur. Dlžníčka sa zaviazala splácať poskytnutú finančnú pôžičku veriteľovi v pravidelne sa opakujúcich 40 splátkach vo výške 290 eur a to mesačne, vždy najneskôr v posledný deň kalendárneho mesiaca. Za úhradu splátky pôžičky sa považoval deň jej faktického pripísania na bankový účet veriteľa. Účastníci zmluvy sa dohodli, že uvedená finančná pôžička bude bezúročná. Prvá splátka pôžičky uhradí dlžníčka najneskôr dňa 31. 10. 2010, poslednú splátku pôžičky uhradí najneskôr dňa 31. 01. 2014. Doba pôžičky dohodnutá

medzi účastníkmi začala plynúť dňom podpisu tejto zmluvy a faktickým hotovostným prevzatím finančnej pôžičky dlžníčkou, ktoré podpisom tejto zmluvy dlžníčka plne potvrdzuje. Dlžníčka sa pri nedodržíaní termínu splatnosti ktorejkoľvek zo splátok pôžičky plne zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 100 eur za každú oneskorenú splátku pôžičky splatnú ku dňu jej splatnosti, pričom nárok na vyplatenie zmluvnej pokuty vzniká ihneď na druhý deň po termíne splatnosti každej oneskorenej splátky pôžičky. V prípade, ak dlžník nedodrží termín ktorejkoľvek splátky, spláca výhody splátok a veriteľ je oprávnený žiadať zaplataenie celej zostávajúcej sumy naraz.

19. Výzvou zo dňa 01. 10. 2012 veriteľ vyzval žalovanú na zaplataenie sumy 11.600 eur do 08. 10. 2012.

20. Dňa 23. 10. 2012 uzatvoril veriteľ so žalobkyňou Zmluvu o postúpení pohľadávky, z ktorej vyplýva, že dlžník doposiaľ neuhradil žiadnu časť zmluvného záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o pôžičke peňazí zo dňa 11. 10. 2010.

21. Podaním zo dňa 24. 10. 2012 veriteľ oznámil žalovanej ako dlžníčke postúpenie pohľadávky, ktoré žalovaná prevzala dňa 26. 10. 2012.

22. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

23. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

24. Zmluva o pôžičke je neformálnou, ale reálnou zmluvou (kontraktom), ktorá vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky (peňazí) veriteľom dlžníkovi, a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka, alebo odovzdaním krátkou cestou.

25. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

26. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

27. Podľa § 545a Občianskeho zákonníka neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

28. Výška zmluvnej pokuty nesmie odporovať dobrým mravom (zásadám poctivého obchodného styku). Pri určovaní jej výšky treba mať takisto na pamäti ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon (v tomto prípade dohoda o zmluvnej pokute) sa nesmie priečiť dobrým mravom, a to pod sankciou jeho neplatnosti. Rovnako môže byť obdobne i výkon práva na zmluvnú pokutu podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v súlade, či v rozpore s dobrými mravmi. Primeranosť výšky zmluvnej pokuty je treba posúdiť v každom prípade individuálne s ohľadom na všetky zvláštnosti daného prípadu; závery o primeranosti či neprimeranosti výšky zmluvnej pokuty možno preto len veľmi obtiažne zovšeobecniť a predchádzajúce súdne rozhodnutia môžu byť len určitým vodítkom pri rozhodovaní súdu v inej konkrétnych okolnostiach determinovanej veci.

29. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

30. Objektívne právo predpokladá, že výkon subjektívneho práva smeruje k uskutočneniu cieľa sledovaného právnou normou. Z logiky veci, danej vzájomne opačným postavením zúčastnených strán, vyplýva, že výkon subjektívneho práva (vynútený splnením subjektívnej povinnosti) môže mať niekedy za následok ujmu na strane povinného subjektu, čo by bolo možné vnímať ako rozpor so

všeobecne prijímaným právnym pravidlom, že každý sa má chovať tak, aby nerušil práva iného. Pretože však výkon práva vylučuje protiprávnosť, pretože rovnaký stav nemôže byť súčasne stavom právnym i právu sa priečiacim, je treba, vychádzať zo zásady, že chovanie, ktoré smeruje k zákonom predpokladanému výsledku, považovať za dovolené i vtedy, ak jeho (eventuálnym) vedľajším následkom je vznik majetkovej, prípadne nemajetkovej ujmy na strane ďalšieho účastníka právneho vzťahu.

31. Ak však konajúci síce koná v medziach svojho práva, ale prostredníctvom realizácie správania inak právom dovoleného sleduje poškodenie druhého účastníka právneho vzťahu, ide síce o výkon práva, ale o výkon práva závadný, kedy konanie a jeho výsledok sa celkom zhoduje s výsledkom, ktorý malo právo na zreteli, ale kedy konanie bolo urobené nie za účelom dosiahnutia výsledkov, k ich docieleniu bola konajúcejmu prepožičaná ochrana, ale aby bolo dosiahnutie výsledkov iných, ktoré sú inak považované za nevítaný vedľajší následok tohto konania. Takýto výkon práva, i keď je so zákonom formálne v súlade, je v skutočnosti výkonom práva len zdanlivým; účelom tu nie je vykonať právo, ale poškodiť iného, lebo konajúci v rozpore s ustálenými dobrými mravmi je priamo vedený úmyslom spôsobiť inému účastníkovi ujmu, zatiaľ čo dosiahnutie vlastného zmyslu a účelu sledovaného právnou normou zostáva pre neho vedľajšie a je z hľadiska konajúceho bez významu. Za zneužitie práva je teda možné považovať len také konanie, ktorého cieľom nie je dosiahnutie účelu a zmyslu sledovaného právnou normou, ale ktoré je v rozpore s ustálenými dobrými mravmi vedenými priamym úmyslom spôsobiť inému účastníkovi ujmu (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21 Cdo 70/2004)

32. V danom prípade z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca žalobkyne a žalovaná uzatvorili dňa 11. 10. 2010 zmluvu o pôžičke peňazí, v ktorej sa dohodli, že veriteľ dňom podpísania zmluvy požičiava dlžníkovi finančnú sumu 11.600 eur na dobu 40 mesiacov. Dlžník sa zaviazal, že finančnú pôžičku vráti v pravidelne sa opakujúcich 40 splátkach vo výške 290 eur. Prvú splátku dohodli najneskôr do 31. 10. 2010. Okrem toho sa dohodli na zmluvnej pokute a to v čl. 1 bod 6 zmluvy o pôžičke peňazí, v rámci ktorej sa dlžník zaviazal, že pri nedodržaní termínu splatnosti ktorejkoľvek zo splátok pôžičky sa plne zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 100 eur za každú oneskorenú splátku pôžičky splatnú ku dňu jej splatnosti, pričom nárok na vyplatenie zmluvnej pokuty vzniká ihneď na druhý deň po termíne splatnosti každej oneskorenej splátky pôžičky. Ďalej v čl. 1 bod 7 sa zmluvné strany dohodli, že v prípade ak dlžník nedodrží termín ktorejkoľvek splátky, stráca výhody splátok a veriteľ je oprávnený žiadať splatenie celej zostávajúcej sumy naraz. V konaní pritom nebolo sporné, že žalovaná neuhradila žiadnu splátku, v dôsledku čoho právny predchodca žalobkyne podaním zo dňa 01. 10. 2012 vyzval žalovanú, aby v lehote do 08. 10. 2012 uhradila celú zostávajúcu sumu dlhu naraz, t.j. vo výške 11.600 eur. S poukazom na uvedené súd mal za to, že právny predchodca žalobkyne postupujúc v zmysle zmluvy, ako aj konajúc ako riadny hospodár, mal zosplatiť dlžnú sumu už dňa 01. 11. 2010, a teda aj zmluvná pokuta riadiac sa zmluvnými ustanoveniami patrila len za mesiac október 2010, resp. november 2010, pričom jej splatnosť nastala 01. 11. 2010 a 01. 12. 2010. S poukazom na uvedené súd mal za to, že v ostatných mesiacoch žalovanej povinnosť uhradiť zmluvnú pokutu nevznikla, a preto ani nemohla byť požadovaná a to za mesiac január, február a september 2011. Navyše, z činnosti súdu je zrejmé, že toto nie sú jediné mesiace, za ktoré žalobkyňa požaduje zmluvnú pokutu a túto požaduje samostatnými žalobami, ako aj v rámci každej žaloby žiada okrem zmluvnej pokuty, aj úroky z omeškania a tiež trovy konania a to návrhom na vydanie platobného rozkazu. Rovnako tak z rozhodovacej činnosti súdu je zrejmé, že žalobkyňa na základe vyššie uvedenej zmluvy si uplatňuje aj ďalšie nároky samostatne, t.j. nielen splátky jednotlivo, ale aj úroky z omeškania jednotlivo za mesiace, a to i napriek tomu, že v prípade dodržania zmluvných podmienok zo strany veriteľa, k zosplateniu zmluvy malo dôjsť dňa 01. 11. 2010, teda od tohto dátumu bola žalovaná povinná zaplatiť dlžnú sumu s príslušenstvom a tiež zmluvnú pokutu za mesiac október 2010, resp. november 2010 a to za predpokladu, že by sa v konaní preukázalo, že došlo k naplneniu všetkých atribútov zmluvy o pôžičke. Uvedené konanie žalobkyne (t.j. samostatné žaloby) nie je možné obhájiť ani skutočnosťou, že takto umožňuje žalobkyňa žalovanej uhrádzať nižšie sumy naraz, nakoľko opomína skutočnosť, že každé súdne konanie si vyžaduje trovy konania. A to aj v prípade, ak nie je podaný odpor voči platobnému rozkazu. Navyše, už v platobnom rozkaze bola žalobkyňa priznaná a ňou požadovaná náhrada trov konania v rozsahu 65,78 eura a to za každý žalobný návrh. V tomto konaní pritom súd ani nemohol uplatniť zníženie náhrady trov konania s poukazom na dôvody hodné osobitného zreteľa, a tiež spojenie vecí na spoločné konanie predstavovalo možnosť súdu a nie povinnosť podľa Občianskeho súdneho poriadku a rovnako ho nebolo možné uplatniť v rozkaznom konaní, preto námietky žalobkyne, týkajúce sa možnosti uhradiť žalovanej nižšie sumy neobstoja. Navyše, ani takéto spojenie vecí, by neprineslo zníženie trov konania v takom rozsahu, ako keby žalobkyňa žalovala istinu s príslušenstvom,

nakoľko pri výpočte trov konania by súd musel prihliadať na skutočnosť, že ide o spojenie vecí, ktoré boli samostatne žalované. S poukazom na uvedené bolo potrebné hodnotiť konanie žalobkyne za konanie, ktorému nemožno poskytnúť v danom prípade ochranu a to i s poukazom na to, že zmluvná pokuta bola neprimerane vysoká (predstavovala až 34% z dlžnej sumy) a tiež súd bol toho názoru, že za žalované mesiace žalovanej nevznikla ani povinnosť uhradiť zmluvnú pokutu, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaná neuhradila ani jednu splátku. Ak by žalobkyňa žadovala zaplatenie istiny spolu so zmluvnou pokutou a úrokmi z omeškania, takéto konanie žalobkyne súd hodnotil za súladné s dobrými mravmi a taktiež by potom poživalo ochranu, v dôsledku čoho by sa súd mohol zaoberať aj vecou samou, najmä by zisťoval náležitosti zmluvy o pôžičke a realnosť odovzdania finančných prostriedkov s riadnym dokazovaním. S poukazom na uvedené súdu nezostávalo nič iné len konštatovať, že výkon práva uskutočnený žalobkyňou v predmetných konaniach, v rámci ktorých sa domáhala úhrady zmluvnej pokuty za mesiace január, február a september 2011 a to v spojení s úrokmi z omeškania, so súdnymi poplatkami a trovami právneho zastúpenia, ktoré výškou sú porovnateľné vymáhanej istine, predstavuje šikanózný výkon práva a týmto konaním dochádza k neúmernému nárastu dlžnej sumy, ako aj zaťažovaniu súdov a zneužívaniu voľnosti zmluvných strán, teda ide konanie v rozpore s dobrými mravmi. I keď dôsledkom postupu žalobkyne je uplatnenie dlžnej sumy od žalovanej, nie je možné túto skutočnosť hodnotiť za súladnú s dobrými mravmi, nakoľko žalobkyňa si uplatňuje jednotlivé zmluvné pokuty samostatne a to bez toho, aby sa súbežne domáhala uhradenia istiny a príslušenstva, predstavujúceho úroky z omeškania od zosplatnenia pôžičky až do zaplatenia, čím by sa hospodárne domáhala svojho práva, bez zbytočného navyšovania trov konania a najmä by umožnila zaoberať sa súdu aj vecou samou riadne a hospodárne. Hodnotiac postup žalobkyne v predmetnom konaní, ako aj prihliadnuc na množstvo súdnych konaní a tiež znenie zmluvnej pokuty, súd dospel k záveru, že takýto výkon práva nemôže požívať ochranu, nakoľko neúmerne zvyšuje trovy konania, ako aj je nevhodné a neoprávnené, a preto ho považoval za šikanózný spôsob domáhania sa svojho práva voči žalovanej, v dôsledku čoho súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

33. Čo sa týkalo obrany žalobkyne, tak tú súd vyhodnotil za nedôvodnú, nakoľko žalobkyňa žiadnym spôsobom nepoprela, že sa domáha na základe rovnakého titulu svojich nárokov v rozdrobených konaniach. Rovnako tak nepoprela ekonomický účel tohto konania, avšak namietala tým, že toto konanie zavinila žalovaná tým, že si nespĺnila svoju zmluvnú povinnosť. Uvedené však neospravedlňuje žalobkyňu, aby v rozdrobených konaniach trestala žalovanú za nesplnenie zmluvnej povinnosti a tým navyšovala ekonomickú stratu žalovanej, spočívajúcu v trovách konania a úhradách za súdne poplatky. Navyše, žalobkyňa žiadnym spôsobom nezdôvodnila, prečo postup, ktorý zvolila považuje za efektívnejší a spravodlivejší a to i s poukazom na to, že sama sa nezúčastňuje pojednávaniu, ako ani jej právna zástupkyňa ju na nich žiadnym spôsobom neospravedlňuje. Čo sa týkalo tvrdenia úspory trov konania, uvedené s poukazom na vyššie uvedené, neobstojí, nakoľko matematickým výpočtom trov konania v jednom konaní a v rozdrobených konaniach, dochádza k diametrálnym rozdielom, ktoré sú práve v neprospech žalovanej. Zdanlivosť výkonu práva navyše spočívala aj v tom, že pri zaťažení súdu mnohými konaniami, bol malý predpoklad vyriešenia merita vecí, čo si pravdepodobne žalobkyňa uvedomovala, a preto zvolila tento spôsob a navodila dojem, že v predmetnom spore ide o drobný spor, ktorý pri právnej úprave v zmysle Občianskeho právneho poriadku bolo možné rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania. Rovnako tak žalobkyňa vo svojom vyjadrení žiadnym spôsobom neuviedla, prečo právne posúdenie súdu ohľadom nepriznania zmluvnej pokuty považovala za účelové a nesprávne. Poukázala pritom len na znenie zmluvnej pokuty, avšak žiadnym spôsobom nevysvetlila účel a dôsledky sledované zmluvnými stranami pri dohadovaní tohto dojednania.

34. Pri rozhodovaní súd prihliadol tiež i na skutočnosti uvedené v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 4C/4/2011, kde bolo preukázané, že žalobkyňa je blízkou priateľkou Q. L., ktorý svojím konaním poškodil viacero osôb a je pravdepodobné, že medzi týmito osobami bola aj žalovaná. Trestné konanie v predmetnej veci nie je skončené, a preto nemožno uvedené považovať za preukázané, ako ani nie je možné ustáliť, že žalovaná s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o pôžičke neuzatvorila, avšak s poukazom na šikanózný výkon práva, ktorý nepožíva právnu ochranu, uvedené nebolo rozhodujúce pre danú vec, a preto súd nemal za potrebné vyčakať na výsledky trestného konania, resp. skúmať platnosť alebo neplatnosť zmluvy o pôžičke.

35. Záverom súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že jeho pozornosti neušlo, že podania vo veci proti žalovanej aj v iných veciach, týkajúcich sa inej žalobkyne, ktorá si zvolila inú právnu zástupkyňu, sú obsahovo takmer totožné, odlišné len ohľadom skutkových tvrdení a uvedené súd utvrdilo v tom,

že v danom prípade ide o šikanóznny výkon práva proti žalovanej. Rovnako tak neopomenuteľnou skutočnosťou bolo i podozrenie, že rovnaké konanie bolo uskutočnené aj voči iným osobám.

36. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko mala plný úspech v spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.